

Moonshine Piano

Изложба земаља и региона

Кустос: Миодраг Куч

Гости/ Програм:

08.06/ ЛП Дуо (Соња Лончар & Андрија Павловић)

09.06/ Милица Вучковић

10.06/ Иван Меденица

11.06/ Селена Орб

12.06/ Агеласт (Галеб Никачевић-Nasci-Jare, Сандра Планојевић Nasci-Jare, Марко Игњатовић, Милош Кораћ)

13.06/ Ministry of Space (Ива Чукић)

14.06/ СЦЕН Highjack (Студенти СЦЕН-а)

15.06/ Андреја Рондовић & Мирко Радоњић

16.06/ Ново културно насеље (Синиша Туцић & Марко Јозић)

17.06/ Марка жвака (Душан Шапоња & Душан Чавић)

18.06/ Презентација Архива и церемонија затварања

Клавир-дестилатор: Марко Миљановић & ХУ

Театар данас пример је неодрживе архитектуре, често кроз некритичку производњу отпада (нпр. сценографија), али пре свега кроз неадекватан менаџмент просторних капацитета (грејни простор/монофункционалност, велика потреба за складиштењем, *black-box* као „нездрав“ простор). Поред својих унутрашњих технолошко-техничких изазова, театар се пре свега сустиче с проблемом отуђења од стварних потреба заједнице као и друштвено ангажоване улоге. Да ли се (локално) позориште може користити за „инсценирања“ различитих друштвених потреба попут јавних расправа о заједничким добрима, изазова периферних социјалних група или урбанистичких планова за одређено подручје?

У том контексту, театар (те уметничке праксе сценског дизајна) постаје део проширеног појма „циркуларне економије“, с фокусом на социјалну компоненту економије материјала. Можемо ли сценографију правити од отпада индустрије, од постојећег фондуса или без материјала?

Рад *Moonshine Piano* јавним позивом долази до одбаченог раштимованог клавира, честе реквизите у позоришту и симбола грађанске (западноевропске) културе. Он се пажљиво, готово форензички, расклапа и (пре)испитује, пре свега симболички, те се помоћу његових делова (често невидљивих артефаката) стварају почетни (колективни) наративи које ће послужити за креирање драмског текста, те у крајњем исходишту и позоришне представе. У том смислу, посетиоци павиљона кроз метафору анатомије клавира сазнају не само о његовој невероватној механичкој комплексности већ и сами (учитавањем сопствених наратива кроз додатне артефакте) постају елемент драматургије, била она реална или фиктивна. Расклопљеном клавиру, то јест његовом преосталом кућишту, додаје се апаратура за дестилацију алкохола и биљних екстракта (мањих димензија, на ивици ЕУ регулативе) на месту некадашње клавијатуре, с циљем да му се учита нова хибридна функционалност базирана на једном од феномена нашег друштва: самоорганизоване производње алкохола (али и других деривата дестилације, конзервације/презервације).

Павиљон Србије на Прашком квадријеналу представља вишеслојну „приповедачку машину“, која укључује проминентне представнике савремене позоришне (и не позоришне) сцене у Србији у развој нових наратива базираних на специфичним артефактима. Селектовани артефакти, у комбинацији с тематским оквиром и аналитичко-форензичком компонентом приповедања, креирају динамични архив који служи даљој разради драмских текстова, програмима политичке едукације и подстицању друштвено ангажованих пракси.

У том смислу, *Moonshine Piano*, централни елемент поставке, представља неку врсту хибридног „реквизита за разговор“ створеног од одбаченог клавира и микродестилерије, чији је примарни задатак да произведе оквир за фиктивно приповедање између домаћина, гостију и публике. *Moonshine Piano* можемо разумети и као перформативну инсталацију у којој се следећи елементи синхронизују у циљу стварања колективног наратива:

- А. *Moonshine Piano*/ централни уређај/ реквизит који дефинише тему дана и параметре конверзације
- Б. Домаћин/ ствара оквир за разговор и креацију наратива, модератор
- В. Гост или гостујући тандем/ разговор на изабрану тему, са изабраним артефактом који гост доноси
- Г. Водитељ протокола/ односи с публиком и пуњење архива информацијама
- Д. Лаборант/ контрола дестилационог процеса и креирање мирисне слике
- Ђ. Кабинет куриозитета/ динамични архив и позориште сећања

Резултати колективне продукције наратива биће ускладиштени у динамичном архиву. Он се састоји од писаних протокола, менталних мапа, критичких дијаграма, аудио/видео фајлова, компоноване музике или писане поезије. Чувају се у унапред припремљеном систему мултимедијске библиотеке, где публика и посетиоци павиљона могу видети резултате претходног дана и динамику раста наратива.